

Изм. №: А-33/18.04.2001г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД 102

Всичко / К. 9. 7 / 2001
Дата 18.04.2001

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

Н. В. И. Бярагов
До се разглежда
всички съдили
18.04.2001

СТАНОВИЩЕ

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО №7/2001 Г.

ОТ БЪЛГАРСКИ ХЕЛЗИНКСКИ КОМИТЕТ

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С искане на основание чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията група народни представители от XXXVIII-то Народно събрание оспорват конституционностьта на новоприетия Закон за изменение и допълнение на Закона за достъп до документите на бившата Държавна сигурност (ДВ, бр. 24/2001г.). В искането се сочат аргументи за противоконституционност на закон, с оглед процедурата на приемането му, както и такива с които се обосновава противоречие с основния закон на отделни негови разпоредби.

Като имаме предвид факта, че основанията за противоречие с Конституцията на отделни разпоредби от оспорвания закон по своята същност са аргументи по целесъобразност, намираме, че те не могат да бъдат разглеждани като основания, въз основа на които да бъде преценявана конституционностьта на отделните законови разпоредби. Ето защо не подкрепяме становището относно претендираното противоречие с Конституцията на отделни разпоредби от новоприетия закон.

В подкрепа на това наше рабиране искаме да посочим факта, че принадлежността на членове на правителството към една или друга партия няма за последица противоречие с Конституцията на сформирани от изпълнителната власт комисии, които съществуват и осъществяват своята дейност на основание разпоредбите на закона.

В своето искане групата народни представители претендира противоречие на посочения закона с Конституцията, като твърдят нарушения в процедурата

на неговото гласуване, която е уредена в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (Правилника). Безспорно спазването на отделните правни норми е една от характеристиките на правовата държава, но не всяко противоречие с правна норма има за последица противоречие с Конституцията.

Както е известно на съда при първото гласуване законопроектите се обсъждат в цялост и народните представители се произнасят по основните въпроси на регулираните обществени отношения (чл. 66 от Правилника). Ето защо броя на текстовете на бъдещия закон на това първо гласуване и този на приемането на законопроекта в неговия окончателен вид, след гласуването текст по текст, е без правно значение за нарушение на Правилника и без никакво съмнение и на Конституцията.

Нарушенията на Правилника, ако са налице такива, нямат за последица задължително нарушение на основния закон.

Наред с това, тези нарушения могат да бъдат установени само от стенографските протоколи, които са официални документи и имат доказателствена сила за отразените в тях изявления, обстоятелства и констатации, включително за броя на присъстващите народни представители (кворум), за броя на гласувалите "за", "против" или "въздържали се" и др., които констатации могат да бъдат правени само от Народното събрание. Конституционният съд не може да открива производство по тяхното оспорване.

При преценката за конституционособразността на процедурата при гласуване и приемане на актовете на Народното събрание съдът следва да изхожда единствено от данните в стенографските протоколи за заседанията на Народното събрание.

Това са аргументите ни, за да приемем, че не са налице основания за обявяване на новоприетия закон за противоречащ на Конституцията в неговата цялост.

София, 18.04.2001 година

Председател:

Красимир Кънев

